

Nr 599

Av herrar Brundin och Strandberg, *angående det svenska allmänflyget.*

(Lika lydande med motion nr 703 i Andra kammaren)

Det svenska allmänflygets snabba utveckling under senare år är i sig självt ett bevis på dess ekonomiska betydelse. I snabbt växande utsträckning utnyttjas allmänflyget för snabba persontransporter dels mellan orter som ej trafikeras av trafikflyget, dels till trafikflygets terminalorter. Även för affärsresor till utlandet har allmänflyget fått en betydande användning. Denna utveckling har ägt rum och fortsätter, trots att vårt lands luftfartspolitik är mindre gynnsam för detta kommunikationsmedel särskilt i jämförelse med andra länder. Det förefaller som det finns en relativt utbredd, kvardröjande uppfattning, att allmänflyget representerar en sorts onödig lyx. Den inställningen måste brytas i synnerhet i den mån den finns företrädd hos i sammanhanget involverade myndigheter. En för allmänflyget rättvisare luftfartspolitik skulle snabbare låta dess ekonomiska fördelar komma vårt land och dess näringsliv till del.

Det är angeläget att allmänflyget inordnas på rätt sätt i den totala trafikplaneringen och får erkännande som en betydelsefull näringsgren. Vid tidpunkten för tidigare beslutade trafikpolitiska reformer blev ej allmänflygets utvecklingsmöjligheter och ekonomiska betydelse helt beaktade.

Allmänflyget får nu t. ex. i jämförelse med andra näringsgrenar bära en oproportionerligt stor del av kostnaderna för utbildning av den för verksamheten erforderliga personalen. Det vore rimligt att utbildning av piloter, mekaniker och flyglärare ombesörjdes av våra skolmyndigheter på samma sätt som annan yrkesutbildning.

Allt talar för att allmänflyget kommer att få allt större omfattning, vilket påverkar behovet av flygfältsbyggande och övriga för flygtrafiken erforderliga investeringar. Det synes oss därför lämpligt, att prognoser för den framtida utvecklingen av allmänflyget upprättas och lägges till grund för planeringen på detta område.

De nuvarande koncessionsprinciperna ger ej möjlighet för allmänflyget att upprätthålla tidtabellsenlig trafik för personbefordran. Det är otillfredsställande att detta förhållande förhindrar en utbyggnad av bl. a. önskade matarlinjer till och från det reguljära trafikflygets terminalorter. Det vore rimligt att för all vidare utbyggnad av det svenska inrikesflyget fri konkurrens

fick råda mellan allmänflygets olika företag och de etablerade trafikflygbolagen. Koncessionsprinciperna bör enligt vår mening ändras i enlighet härmed.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla

1. att allmänflygets framtidsutveckling prognostiseras,
2. att de åtgärder och förslag vartill analysen kan föranleda underställes riksdagens prövning, samt
3. att nu gällande koncessionsbestämmelser för inrikes flygtrafik blir föremål för översyn syftande till möjligheter för allmänflyget att i fri konkurrens såväl med SAS och LIN som inbördes kunna bedriva inrikestrafik.

Stockholm den 28 januari 1969

Paul Brundin (m)

Bertil Strandberg (m)